

Halina Marszałek
ur. 1940; Biała Podlaska

Tytuł fragmentu relacji	Przyjazd do Lublina. Dzielnica Czechów
Zakres terytorialny i czasowy	Lublin, PRL
Słowa kluczowe	Lublin, PRL, ulica Lubartowska, Bystrzyca, klub pływacki, cukrownia, szpital dziecięcy, ulica Staszica, ulica Marchlewskiego, Czechów, ulica Harnasie, Aleje Raclawickie, komunikacja miejska

Przyjazd do Lublina. Dzielnica Czechów

Do Lublina przyjechałam jesienią 1958 roku. W mieście zaintrygowała mnie jakoś szczególnie ulica Lubartowska - była w moim mniemaniu taka „dzika”. Było tam nieprzyjemnie, brudno, niebezpiecznie. Na początku pobytu tutaj dobre wrażenie zrobiła na mnie Bystrzyca, można było się tam poopalać i popływać kajakami. Był klub pływacki. Później Bystrzycę bardzo zanieczyścili, chyba ta cukrownia miała w tym duży udział. Po przyjeździe od razu zaczęłam pracować w szpitalu dziecięcym nr 1 na Staszica 11. Wraz z innymi pielęgniarkami mieszkaliśmy w takim baraku przy szpitalu. Barak ogrzewany był węglem, piece były kaflowe. Obiady jadło się w stołówce szpitalnej, a kolacje i śniadanie organizowało się samemu. Później zamieszkałam w takim domu na Staszica chyba pod numerem 13, mieszkłam tam do 1962 roku. W 1963 roku przeprowadziłam się na ulicę Marchlewskiego na Czechowie. W czasie gdy się tam wprowadzałam, to dopiero pierwsze budynki stały, dookoła było pusto. Za domem była łąka i pasła się krowa, do gospodarzy chodziłam po mleko. Państwo bardzo napierało wtedy na budowę bloków, a jak ludzie nie chcieli oddać ziemi pod budowę to przyjechały spychacze, była przy tym policja i wszystko niszczyli. Ludzie mieli szklarnie, to też równali je z ziemią. Na własne oczy widziałam jak szklarnię zniszczyli, a w jej miejscu powstał blok. Mieszkłam tam do 1983 roku, ale przeprowadziłam się, bo udało nam się zamienić to mieszkanie na większe, to na ulicy Harnasie, w którym teraz mieszkam. Na Czechowie charakterystyczne są te górki, one takie żółte, chyba lessowe są. Pamiętam że z Czechowa do Alei Raclawickich była taka polna droga. Tu był poligon, nawet w 1983 roku jak już zamieszkaliśmy tu, to jeszcze było słycać jak strzelają. Dookoła były pola, rosła pszenica, nawet myszy z pól do samochodu nam wlażyły. Jak z Czechowa ludzie szli do centrum to na buty zakładali torby foliowe, bo takie błoto tu było. Ludzie śmiali się na mieście, że jak ktoś zabłocony szedł to musiał być z Czechowa. Teraz na tych polach i na poligonie budują już domki jednorodzinne, miasto się rozrasta. Wydaje mi się, że gdzieś tak od 1972 roku Czechów zaczął się tak dynamiczniej rozwijać, zaczęły powstawać te wysokie bloki. Jeśli chodzi o komunikację miejską to na początku tu w naszą okolice podjeżdżała 13 i 47. Później wybudowano pętlę i autobusy zaczęły częściej jeździć.

Data i miejsce nagrania	2010-05-19, Lublin
Rozmawiał/a	Piotr Lasota
Transkrypcja	Marta Dobrowolska
Redakcja	Piotr Lasota
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"